

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 24. Salisburgensis ditio a Bavariae Duce occupata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

III. Quicumque Catholici jus Patronatus habuerint, Religionis Catholicae exercitium iis in locis introducere integrum illis erit. IV. In usum Ecclesiae Catholicae Romanae unum templum in suburbio, loco decenti Brandenburgicus Elector exstruet. V. In dotem Ecclesiae Catholicae, Apostolicae Romanae & in alimenta Parochi mille floreni assignabuntur, domus itidem pro eo & habitantibus necessariae exstruentur. VI. Jus praesentandi Parochum ad Electorem pertinebit, isque praesentari debet a Reverendissimo Episcopo Varmientiensi, si intra semestre tempus ab ipso Electore non praesentabitur. VII. Securitatem eidem Parocho omnes Magistratus praestare tenebuntur. VIII. De altero templo sua Regia Majestas facultatem sibi agendi per Commissarios cum Provincialibus reservabit. IX. Calendarium novum in Ducatum introducetur.

§. XXIV.

Salisburgensis ditio a Bavariae Duce occupata.

Exorta erat superioribus annis inter Maximilianum Bavariae Ducem & Wolfgangum Theodoricum Archiepiscopum Salisburgensem haud levis controversa

*Adlzreiter
Ann. Boic.
tom. 3. p. 3.
lib. 2.*

Sæc. XVII. A. C. 1611. *Annus Polit. Ignat. Wilhelm. pag. 440.* controversia ob salis commercium, cum enim hic Antistes pactam olim salis copiam pro pretio a Majoribus constituto ex Hallingensibus Salinis, quæ sunt ditionis Salisburgensis, in Bavariam secundo flumine in vehi prohiberet, Maximilianus antiquum suum jus adversus novam hanc molitionem reposcebat. Querelas Ducis augebat ab eodem Præsule impedita lignatio ad Salinas Boicas Halædivitis necessaria, unde operarum infrequentia & salis penuria tam pretium quam subditorum indignationes augebat. Maluit tamen Dux illata damna potius jure ac consilio, quam bello vindicare: nova autem injuria ab eodem Theodorico irrogata amicæ compositionis conatum frustraverat; hic enim Ferdinandum Maximiliani Ducis Fratrem Berchtesgadensis Præposituræ possessione armata manu dejecit, oppidumque occupavit, civibus victori arma cedere jussis. Ex primis hisce fortunæ auspiciis Archiepiscopus ulteriorem in cetera Bavariæ oppida progressum tentaturus credebatur, idque eo magis, quod ei Protestantium, qui Bavariæ Ducem bello fatigatum ad tutandum Catholicum fœdus impotentem reddi sperabant, auxilia fuisse promissa rumor esset. Eapropter Maximilianus, ne cunctatio noxia foret, re prius ad sum-

summum Pontificem, & Rudolphum Sæc. XVII.
 Cæsarem delata, exercitum suum in A. C. 1611.
 Præfulis ditionem præmittit, positisque
 que ad Titmaringam urbem castris, di-
 spositisque belli tormentis Lauffam pri-
 mo occupat, mox Titmaringam obses-
 surus. Verum vix admotis castris, in-
 tra unicæ diei spatium & urbis & arcis
 obsidio pariter & deditio, nonnisi pau-
 corum horarum spatio discreta, seque-
 batur: Accepto hujus expeditionis
 nuntio Archiepiscopus, quicquid tum
 in ærario, tum in Templis fuit auri,
 gemmarum, suppellectilis, & gazæ
 pretiosum convasat, ac per montes ab-
 duci jubet: ipse vero, quod in melio-
 ris fortunæ desperatione proximum esse
 solet, rebus suis turbatis in celeri fuga
 præsidium quærere tentat, nocteque
 intempesta paucis eum comitantibus
 Carinthiam versus iter arripit: quo
 comperto Canonici die vigesima sexta
 Octobris per Legatum Maximiliano cla-
 ves civitatis offerebant, qui cum sex-
 centis Equitibus ingressus, urbem &
 arcem in suam quidem redegit potesta-
 tem, nihilominus urbe & arce oc-
 cupata, non tanquam hostis, sed
 patriæ libertatis vindex cunctos ab omni
 injuria immunes esse jussit, quo fa-
 cto Canonici mox expeditam emi-
 sere Equitum alam, quæ fugientis Ar-
 chiepi-

Sæc. XVII. chiepiscope vestigia premens, aut ipsum
A. C. 1611. aut prædam retraheret: Jam tridui iter
 confecerat Archiepiscopus, cum Has-
 langus militum Præfectus eundem nil
 tale metuentem infecutus, cum sarcini-
 nis suis captivum teneret, ac Werffam
 reduceret: illum tamen in honesta cu-
 stodia detentum Dux Capitulo Metro-
 politano reddidit, hocque pacto civi-
 bus oppressis pacem, & solatium, Sa-
 lisburgensi Ecclesiæ cum novo Succes-
 sore tranquillitatem, Berchtesgadiensi
 Diæcesi suum Præpositum, suamque
 libertatem una pene die restituit, pau-
 cisque post diebus, rebus ad vota com-
 positis, dimissoque a signis milite domum
 reversus est: mox etiam Paulum V.
 Pontificem maximum & Rudolphum
 Cæsarem per Legatos de necessariæ
 defensionis successu certiores reddebat,
 qui, caussa probe expensa, expeditio-
 nem ratam habebant: Ægre quidem
 ferebat Cæsar, quod in Austriacis fini-
 bus Archiepiscopo manus fuissent in-
 jectæ: rem tamen, prout erat, edoctus
 ignorantia militum veniam, nullam
 Maximiliano culpam dabat. Tandem
 Capitulum Cathedrale a summo Pon-
 tifice, ad quem hac de re Salisburgen-
 ses Canonicum ablegabant, ineunte
 Mense Decembri impetrabat, ut abdi-
 catio ultronea, quam Theodoricus in
 mani-

manibus Nuntii Apostolici fecerat, rata haberetur, ea tamen lege, ut Præsul in arce Salisburgensi pro Ordinis gradu, in custodia bene decenterque haberetur, & Rudolphus ejus frater in bonorum suorum possessione quietus permaneret. Successerat Theodorico Marcus Sitticus Comes de Hohen-Embs.

Sæc. XVII.
A. C. 1611.

§. XXV.

Bellum inter Sueciæ & Daniæ Reges.

Septentriones inter Reges Christianum IV. Danum, & Carolum IX. Suecum temporis haud exigui dissidium jam olim Stetinesi transactione sopitum hoc tandem anno mutuas in clades gravius exarsit. Causa dissidii potissima erat Regni Nortwegici titulus a Sueco usurpatus, maris Curlandici, Rigensis & Baltici infestatio, Danicæque naves sæpius cursu prohibitæ ac detentæ, nec unquam redditæ, Lapporum quoque, qui maritima Nortwegiæ incolunt, querelæ, ac denique illata a Gothicis Tributorum exactoribus vexatio. His irritatus Rex Daniæ Sueco bellum denuntiat, misso Nicolao Wahlio sæciali, quem tamen Carolus, in contemptum denuntiationis factæ captivum detineri jussit: inde autem ira intensior Christianus, die secunda Maji

Merc. Gal-
lobelg. an-
nal. tom. 7.
l. 1. & l. 34.
Appamian.
ad ann. 1611.
num. 4.

con-